

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 9 ກັນຍາ 2018 (9 - 9 -2018)

ອ້າແຂນອອກ(ຕ້ອນຮັບ)

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານຮູ້ສຶກເໝືອນກັນກັບ "ເດັກໜ້າໃໝ່" ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ການຕ້ອນຮັບຜູ້ອື່ນເລີ້ມຈາກການຈັບມືມິດຕະພາບ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ການຍົກຍ້າຍເປັນການຍາກ. ແຖມຍັງຕ້ອງເກັບທີ່ເຂົ້າຂອງ ແລະຈັດຂອງທີ່ລະລຶກເຂົ້າກ່ອງ, ທ່ານຍັງຕ້ອງປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບດິນຟ້າອາກາດສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮ້ານຄ້າແຫ່ງໃໝ່, ຂັ້ນຕອນໃໝ່ຂອງການສັນຈອນ, ແມ້ກະທັ້ງ ທີມທໍາຂ່າວທິວິທອງຖິ່ນໃໝ່. ທຸກສິ່ງເປັນສິ່ງໃໝ່ ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດຄຸ້ນເຄີຍເລີຍ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຍືນຍົງຕລອດໄປ. ສິ່ງໃໝ່ຈະກາຍເປັນສິ່ງຄຸ້ນເຄີຍ. ສິ່ງຕ່າງໆຈະກັບກາຍສະດວກສະບາຍຂຶ້ນ ເມື່ອທ່ານປັບຕົວເຂົ້າກັບສິ່ງປົກຕິໃໝ່ໆນັ້ນ. ພວກເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ຮັກສິ່ງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍ ເພາະສິ່ງທີ່ເຮົາລື້ງເຄີຍມັນສະດວກສະບາຍ.

ຄວາມຊືນເຄີງ ແລະຄວາມສະດວກສະບາຍເຫຼົ່ານັ້ນຈະດີ ກໍຕໍ່ເມື່ອເຮົາປັບຕົວເຂົ້າກັບບ້ານໃໝ່ຂອງເຮົາ, ແຕ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຊີວິດໃໝ່ຂອງຄຣິສຕຽນ.

ພວກເຮົາເຄີຍຄຸກຄືຢູ່ກັບຄົນທີ່ເຮົາຮູ້ຈັກດີ ແລະຄືກັບເຮົາ. ເປັນການງ່າຍທີ່ຕິດພັນກັບຄົນທີ່ເຮົາລື້ງເຄີຍ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ມີເບື້ອງຫຼັງຮ່ວມກັນມາກ່ອນ. ແຕ່ບັນຫາຈະໄຜ່ຂຶ້ນມາ ເມື່ອໃດມີຕພາບຊັກນໍາເຮົາໃຫ້ເບິ່ງຂ້າມ ຫຼື ເມີນເສີງຕໍ່ຜູ້ອື່ນ, ຫຼືເລວຮ້າຍລົງ, ນັ້ນສະແດງວ່າມີການປະຕິບັດເລືອກໜ້າ. ພຣະເຢຊູເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງວ່າ, ຮັກທຸກຄົນເທົ່າກັນ ແລະພວກເຮົາກໍຖືກເອີ້ນມາທໍາການອາດຽວກັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນໂອບກອດເອົາທຸກຄົນດ້ວຍອ້ອມແຂນແຫ່ງຄວາມຈິງໃຈ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3).

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ຢາໂກໂບ 2:1-4 :

¹ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ໃນການທີ່ພວກເຈົ້າຖືພຣະສາສນາຝ່າຍພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ ຜູ້ຊົງສະ ງ່າຣາສິນັ້ນ ຢ່າມີການເລືອກໜ້າຄົນ. ²ສົມມຸດວ່າມີຄົນນຶ່ງຖືແຫວນຄາ ແລະແຕ່ງຕັ້ງດຽງາມເຂົ້າມາໃນທີ່ປະຊຸມຂອງ ພວກເຈົ້າ ແລະມີຄົນຈົນຜູ້ນຶ່ງນຶ່ງເຄື່ອງເປື້ອນເປີະເຂົ້າມາເໝືອນກັນ. ³ ຖ້າພວກເຈົ້າຈະສົນໃຈໃນຄົນທີ່ແຕ່ງຕັ້ງດຽງາມ ນັ້ນ ແລະ ກ່າວທັກທາຍປາສັຍຮັບຕ້ອນຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ເຊີນນັ່ງບ່ອນເໝາະສົມນີ້ເທິນ” ແລະໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນ ເຈົ້າຈະ ກ່າວແກ່ຄົນຈົນນັ້ນວ່າ, “ໃຫ້ເຈົ້າຍືນຢູ່ຫັ້ນ” ຫຼື “ໃຫ້ເຈົ້ານັ່ງທີ່ຕັ້ງຮອງຕີນເຮົານີ້.” ⁴ຖ້າເຮັດດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ແບ່ງ ຊັ້ນວັນນະ ແລະກາຍເປັນຜູ້ຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຄິດອັນຊົ່ວ ບໍ່ແມ່ນຫຼື.

ພຣະຄໍມພິຢາໂກໂບໄດ້ຂຽນໄປເຖິງຄຣິສຕຽນທີ່ກຳລັງຖືກຂົ່ມເຫັງ. ທ່ານຢາໂກໂບຂຽນຈົດໝາຍນີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການບຸກໃຈໃຫ້ກັບການຍືນຍົດຢູ່ຢ່າງເຂັ້ມແຂງໃນຍາມຍາກລໍບາກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເພື່ອຍົກເຕືອນເຂົາເຈົ້າວ່າ ຄວາມເຊື່ອແລະ ການຟັງຄວາມມີຄວາມຜູກພັນກັນໄປ.

ໃນບົດນີ້ ທີ່ທ່ານຢາໂກໂບກ່າວເຖິງແມ່ນການຖືພັກຖືພວກ. ຄຣິສຕຽນເຫຼົ່ານີ້ອ້າງຕົນວ່າເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູ, ແຕ່ປາກົດວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ພື້ນຜິດເທົ່າທຽມກັນໃນກຸ່ມຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບຄົນຮັ່ງມີ. ອີງຕາມພຣະທັມຢາໂກໂບ, ນີ້ແມ່ນການກະທຳທີ່ບໍ່ດີ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍເປັນຈິງຢູ່ສາມປະການດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

1. ການເລືອກໜ້າຄົນ ເບິ່ງຂ້າມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າໃນພື້ນຜິດຄຣິສຕຽນ. ເມື່ອພວກເຮົາສະແດງອອກເຖິງການນິຍົມຊົມຊອບບາງບຸກຄົນ ຫຼືບາງກຸ່ມຫຼາຍກວ່າກຸ່ມອື່ນ, ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກຫຼືບໍ່ກໍຕາມ ພວກເຮົາກໍເປັນຄົນເບິ່ງຂ້າມຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ມະນຸດທຸກຄົນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາຖືກສ້າງຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນມີຄຳສົມຄວນໄດ້ຮັບກຽດ ແລະສັກສີ. ເມື່ອພວກເຮົາລົບຫລຸ່ມກຽດ ແລະສັກສີໃຜຜູ້ນຶ່ງ ເຖິງຈະເປັນສິ່ງເລັກນ້ອຍ, ພວກເຮົາກໍມີການແບ່ງພັກແບ່ງພວກ. ພວກເຮົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການເບິ່ງຂ້າມກັນແລະກັນ.

2. ການຖືພັກຖືພວກ ເຫັນຜູ້ອື່ນເປັນເຂົ້າຂອງເຄື່ອງໃຊ້. ເຫດໃດພວກເຮົາຈຶ່ງສະແດງອອກເຖິງການເລືອກໜ້າ? ໃນຢາໂກໂບ ຄຳອຸປະມາເຮື່ອງຄົນຮັ່ງມີ ແລະຄົນຈົນໃນທີ່ຊຸມນຸມ, ເຫດຜົນກ່າງ່າຍໆ: ພວກເຮົາສາມາດໄດ້ຮັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງຈາກຄົນຮັ່ງມີ. ໂດຍການສະແດງຄວາມນິຍົມຊົມຊອບຕໍ່ເພິ່ນ, ເຮົາອາດຈະໄດ້ຮັບ: ເງິນຂອງເພິ່ນ, ຊື່ສຽງດີກວ່າເພາະວ່າເຮົາພົວພັນກັບຄົນຊື່ສຽງ, ຫຼືການອະນຸມັດຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມພູມໃຈໃນຕົວເອງຕື່ມ. ຈະເປັນກໍຣະນີໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຫວັງຈະໄດ້ສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງຈາກເພິ່ນ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາໃຊ້ຄົນຜູ້ນັ້ນ ແທນທີ່ຈະຮັບໃຊ້ແລະຮັກເພິ່ນ.

3. ການເລືອກໜ້າ ຕັ້ງໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ຕັດສິນ. ການແບ່ງພັກແບ່ງພວກເປັນເຮື່ອງໃຫຍ່ ຊຶ່ງຊຸກເຮົາໄປແທນບ່ອນພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕິຣາຄາຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໂດຍອີງໃສ່ການຄາດຄະເນຈາກ ເຄື່ອງນຸ່ງ, ເງິນ, ຊື່ສຽງ, ຫຼືສິ່ງໃດກໍແລ້ວແຕ່. ແຕ່ວ່າພວກເຮົາບໍ່ຖືກໃຊ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນເຮື່ອງນີ້. ຕາມຄວາມເປັນຈິງ, ມີພຽງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຢັ້ງເຫັນຫົວໃຈຄົນ. ເມື່ອພວກເຮົາສະແດງອອກເຖິງການເລືອກໜ້າຄົນແມ່ນພວກເຮົາວາງຕົວເຮົາແທນບ່ອນພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາກຳລັງຕັດສິນຄຳຂອງຄົນອື່ນ.

ທາງໃດແດ່ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນການເລືອກໜ້າຄົນ ໃນທຸກວັນນີ້ ?

2. ຢາໂກໂບ 2:5-7 :

⁵ພວກພື້ນຜິດທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກຄົນຍາກຈົນໃນໂລກໃຫ້ເປັນຄົນຮັ່ງມີຜ່າຍຄວາມເຊື່ອ ແລະ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ວ່າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຮັກພຣະອົງນັ້ນມາເປັນມໍຣະດົກບໍ່ແມ່ນຫຼື. ⁶ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ປາກົດຄົນຈົນ ບໍ່ແມ່ນຄົນຮັ່ງມີນັ້ນຫລື ທີ່ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ນເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນຫຼືທີ່ລາກດົງພວກເຮົາຂຶ້ນສານ. ⁷ບໍ່ແມ່ນເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນຫຼື ທີ່ພົ້ນປາກົດພຣະນາມອັນປະເສີດທີ່ໃຊ້ເອີ້ນພວກເຮົາ.

ເຮົາຈຶ່ງໃດຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຂໍ້ພຣະທັມເຫຼົ່ານີ້ສຳແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ?

ພວກເຮົາຈະຖືກທົດລອງໃຫ້ຄິດວ່າການເລືອກໜ້າບໍ່ແມ່ນເຮືອງໃຫຼ່ໂຕ, ແຕ່ພວກເຮົາຄິດຜິດໄປ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເບິ່ງເຫັນບໍ່ວ່າຫົວໃຈຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງການກະທຳ. ພຣະທັມຢາໂກໂບໄດ້ຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ເຫັນແລ້ວວ່າ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ" ບໍ່ແມ່ນຖ້ອຍຄຳທີ່ຮ້າຍແຮງພໍ ເພື່ອໃຊ້ບໍລິຍາຍການເລືອກໜ້າ. ແຖມການຊົ່ວຮ້າຍຂອງການເລືອກໜ້າຄົນ ເປັນວັດຖຸແທນທີ່ຈະເປັນພື້ນຖານຮ່ວມແອກ, ການເລືອກໜ້າເປັນການຜິດເພາະວ່າມັນແລ່ນກົງກັນຂ້າມກັບຫົວໃຈພຣະເຈົ້າ. ເວລາທີ່ທ່ານພິຈາລະນາສະພາບຂອງພຣະເຈົ້າສູ່ມະນຸດ, ມີຄຳສຳຄັນຄຳນຶ່ງເຂົ້າມາໃນຄວາມຄິດເຮົາຄື: "ພຣະຄຸນ." ຍ້ອນຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຼ່ຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າຊົງນຳເອົາພຣະຄຸນອັນເປັນສິ່ງປະເສີດມາສູ່ມະນຸດເຮົາ. ເມື່ອເຮົາມີນິສັຍການເລືອກໜ້າຄົນ, ພວກເຮົາກໍລົບຫລຸ່ມພຣະທັຍແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ຢ່າງໜ້ອຍໃນສອງທາງ:

1. ການເລືອກໜ້າ ເຮັດໃຫ້ຄາດເດົາໂດຍອີງໃສ່ຮູບຮ່າງພາຍນອກ. ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ວ່າທ່ານມີເງິນຫຼາຍທີ່ໃດ, ມີການສຶກສາສູງປານໃດ, ຫຼື ພວກເຮົາຈະເສາະໃສພຽງໃດ. ເມື່ອເຮົາສະແດງການເລືອກໜ້າ ໂດຍອີງໃສ່ຄຸນພາບພາຍນອກເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາກໍຢາກບອກວ່າບາງຄົນໃກ້ຄຽງ ຫຼືທ່າງໄກຈາກຄວາມນິຍົມຊົມຊອບຂອງພຣະເຈົ້າ. ອຸບົນິສັຍຢ່າງນັ້ນກໍແລ່ນສວນທາງກັບຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ "ພຣະຄຸນ."

2. ການເລືອກໜ້າ ແນໃສ່ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບແທນທີ່ຈະແນໃສ່ສິ່ງທີ່ເຮົາໃຫ້. ບາງທີ ໃນສັມຍຂອງທ່ານຢາໂກໂບ, ການເລືອກໜ້າໂດຍຄວາມຄິດເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄົນສຳຄັນ, ກອງປະຊຸມອາດຈະໄດ້ຮັບຊັບສິນເງິນຄຳ. ໃນແຕ່ລະກໍຣະນີ, ແມ່ນແນໃສ່ສິ່ງທີ່ໂບດອາດໄດ້ຮັບ. ນີ້, ກໍເໜືອນກັບແລ່ນສວນທາງກັບສິ່ງທີ່ເປັນພຣະຄຸນ: ຂອງປະທານໃຫ້ພຣິໂດງ ບໍ່ຫວັງສິ່ງຕອບແທນ. ຖ້າພວກເຮົາຢາກຈະຮັບເອົາພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ, ກໍຢ່າໃຫ້ມີບ່ອນສຳລັບພັກພວກ ຫຼືການເລືອກໜ້າ. ພວກເຮົາຄວນລະນຶກສເມີວ່າ ໂດຍພຣະຄຸນເທົ່ານັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຕ້ອນຮັບມາສູ່ຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ ແລະພວກເຮົາຄວນຍື່ນພຣະຄຸນຢ່າງດຽວກັນນີ້ໃຫ້ຄົນອື່ນ.

3. ຢາໂກໂບ 2:8-10 :

⁸ຖ້າພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຂັບຕາມພຣະຣາຊບັນຍັດ ໂດຍຄົບຖ້ວນຕາມພຣະຄັມພິຂໍ້ທີ່ວ່າ, "ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ" ພວກເຈົ້າກໍເຮັດດີຢູ່. ⁹ແຕ່ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍເລືອກໜ້າຄົນ ພວກເຈົ້າກໍເຮັດຜິດ ແລະ ພຣະບັນຍັດຕັດສິນພວກເຈົ້າວ່າເປັນຄົນລ່ວງລະເມີດ. ¹⁰ເພາະວ່າຖ້າບຸກຄົນໃດ ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດໄດ້ທັງໝົດແຕ່ຜິດຢູ່ຂໍ້ດຽວ ຜູ້ນັ້ນກໍກາຍເປັນຜູ້ ຜິດພຣະບັນຍັດທັງໝົດ.

ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງເຊື່ອມຕໍ່ຮະຫວ່າງຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນ ?

ບາງທີເຫດຜົນທີ່ປາກົດແຈ້ງທີ່ສຸດວ່າ ເພາະເຫດໃດການແບ່ງພັກແບ່ງຝ່າຍ ຫຼືການເລືອກໜ້າເປັນການຜິດ ເປັນເພາະອຸບົນິສັຍດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່ກົງກັບຄວາມຮັກ. ແລະຄວາມຮັກເປັນພາສາທີ່ຄຣິສຕຽນຄວນເວົ້າເໜືອກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ ນັ້ນກໍຄື ຮັກພຣະເຈົ້າ, ຮັກມະນຸດ. ຖ້າເຮັດດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາກໍເຮັດທຸກສິ່ງ. ທ່ານຢາໂກໂບເອີ້ນຄວາມຮັກວ່າ "ພຣະບັນຍັດຣະບູໄວ້ໃນພຣະທັມ." ດັ່ງທີ່ທ່ານຢາໂກໂບໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າໃນທາງກົງກັນຂ້າມກໍເປັນຈິງ ຖ້າພວກເຮົາບົກພ່ອງຄວາມຮັກ, ແລ້ວພວກເຮົາກໍບົກພ່ອງທຸກສິ່ງ. ການສະແດງອອກເຖິງການເລືອກໜ້າແມ່ນການຜິດທັງໝົດ. ຫຼາຍເທື່ອພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມສັມພັນທາງຕັ້ງກັບພຣະເຈົ້າ ກ່ຽວພັນກັບຄວາມສັມພັນທາງນອນກັບຄົນອື່ນ. (ເສົາໄມ້ກາງແຂນແມ່ນທາງຕັ້ງ, ໄມ້ທີ່ກາງແຂນໃສ່ແມ່ນທາງນອນ) ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າພວກເຮົາສົມຄວນຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ,

ແຕ່ສ່ວນຫລາຍເປັນພຽງຄວາມຕັ້ງໃຈເຮັດແບບເຜີນໆ. ອຸປະນິສັຍເຊັ່ນນັ້ນກໍພາດໄປໝົດຈາກການເຊື່ອມໂຍງຣະຫວ່າງຄວາມສັມພັນຂອງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມສັມພັນຂອງເຮົາກັບຄົນອື່ນ.

ເຮົາຮັກຄົນອື່ນບໍ່ແມ່ນເພາະເຮົາບັງຄັບຕົນເອງໃຫ້ຮັກດອກ, ແຕ່ເພາະພວກເຮົາໄດ້ສັມຜັດຢ່າງແທ້ຈິງກັບປະຣິມານຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ. ໃນເມື່ອສິ່ງນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ, ທາງກົງກັນຂ້າມກໍເປັນຈິງຄືກັນ: ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັກຄົນອື່ນຍ້ອນວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ ຫຼືບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມເຕັມລົ້ນ ຫຼືຄວາມສົມບູນກັບທີ່ພຣະເຈົ້າຮັກເຮົາ.

ເວລາການທົດລອງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນການເລືອກໜ້າທີ່ໄຜ່ຂຶ້ນໃນເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮູ້ແນວໂນ້ມຂອງເຮົາ ຄືເຮົານິຍົມກຸ່ມນຶ່ງຫຼາຍກວ່າກຸ່ມອື່ນ ພວກເຮົາຄວນເຕືອນເຮົາເອງວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນແມ່ນຢູ່ໃນຣະດັບດຽວກັນເທິງໜ້າດິນຕົນເສົາໄມ້ກາງແຂນ. "ບໍ່ມີຄົນຊອບທັມຈັກຄົນນຶ່ງຄົນດຽວ, ບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ" (ໂຣມ 3:10). ບໍ່ແມ່ນຄົນນັ້ນ ຫຼືກຸ່ມນັ້ນທີ່ເຮົາພຍາຍາມຍົກຍ້ອງ ແລະແນ່ນອນບໍ່ແມ່ນກະທັ້ງເຮົາເອງ. ພຣະເຈົ້າເອງກໍບໍ່ໄດ້ສະແດງອອກເຖິງການເລືອກໜ້າ; ແທນທີ່ຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈາກບ່ອນ ແລະແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ເໝືອນກັບສິ່ງອື່ນໆ. ແລະນັ້ນຄວນເປັນອຸປະນິສັຍຂອງເຮົາດ້ວຍ.

ເຮັດຈັ່ງໃດຈຶ່ງຈະໃຫ້ຂໍ້ພຣະທັມເຫຼົ່ານີ້ຊ່ອຍກຸ່ມຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນກຸ່ມຕ້ອນຮັບທີ່ດີຂຶ້ນ ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພວກເຮົາຕ້ອງທໍາລາຍການຮວມຕົວຂອງການເລືອກໜ້າທີ່ພວກເຮົາສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຕົວເຮົາເອງ ແລະຊອກສແວງທາທາງໃດທາງນຶ່ງ ຫຼືທາງທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້ານໍາມາສູ່ທາງຂອງເຮົາ. ຈຶ່ງເລືອກການນໍາໃຊ້ດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ອະທິຖານ.** ອະທິຖານເຈາະຈົງໃຫ້ພຣະເຈົ້ານໍາພາທ່ານໄປຜູກສໍາພັນກັບຄົນທີ່ເບິ່ງ, ເວົ້າ, ຫຼືຄິດທີ່ແຕກຕ່າງກັບທ່ານ.
- **ປ່ຽນທີ່ນັ່ງ.** ເວລາທ່ານໂຮມຊຸມນຸມໃນອາທິດນີ້ເພື່ອນະມັສການ ຫຼືໃນກຸ່ມຂອງທ່ານ, ຈຶ່ງນັ່ງບ່ອນໃໝ່. ຈຶ່ງນັ່ງຂ້າງຄົນໃໝ່ ແລະຊັກຊວນລາວສົນທະນາໂອ້ລົມກັນ.
- **ໄປບ່ອນໃໝ່.** ຢ່າລໍຖ້າຄົນທີ່ແຕກຕ່າງເຂົ້າມາສູ່ເສັ້ນທາງຂອງທ່ານ; ຈຶ່ງເປັນຄົນລິເລີ້ມ ແລະອອກຈາກເສັ້ນທາງຂອງທ່ານໄປພົບຄົນໃໝ່ຄົນນັ້ນ. ຈຶ່ງໄປເຂດຕ່າງໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນກິຈວັດປະຈໍາວັນ ຄືກັນກັບໄປຊື້ເຄື່ອງຂອງ. ເມື່ອທ່ານຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຈຶ່ງພົວພັນກັບຄົນໃໝ່ດ້ວຍການສົນທະນາ.

ມັນເປັນການງ່າຍກວ່າທີ່ຈະຢູ່ຖ້າມາກາງຄົນທີ່ເຮົາຄຸ້ນເຄີຍທີ່ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ, ແຕ່ຈຶ່ງຈໍາໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮັກທຸກຄົນເໝືອນກັນ, ສະນັ້ນເຮົາຕ້ອງຮຽນກອດເອົາ(ຕ້ອນຮັບ)ທຸກຄົນດ້ວຍອ້ອມແຂນທີ່ເປີດກ້ວາງ.

ອຸປະນິສັຍໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PSI